

IN MEMORIAM BROEDER ANNOBERT

Voor mij op de schrijfdis liggen drie kleine boekdeeltjes.

Zeevaartkundige instrumenten, uitgegeven in 1948 ; Plaatsbepaling op zee, uitgegeven in 1949; Het weer, uitgegeven in 1951. De drie laatsten van een reeks pretentieloze handboeken die meer dan een kwarteeuw de zeevarenden van Oostende en elders van dienst zijn geweest. Zij werden geschreven door Broeder ANNOBERT, bij leven ALFONS BROECKX de man die zich van 1923 tot 1949 met hart en ziel heeft ingezet voor het visserijonderwijs te Oostende.

Geboren in 1900 in Borgerhout trad Alfons Broeckx zeer jong toe tot de Congregatie van de Broeders van Liefde. Na een tijdlang les te hebben gegeven aan minderbegeefden in Leuven moest hij zijn legerdienst vervullen waarna hij op 1 januari 1923 tot leraar werd benoemd in de Sint-Andreas Vrije Visserijschool Oostende. Hij werkte daar onder de legendarische PASTER PYPE, stichter en directeur van deze school.

Naast zijn voltijdse leraarsopdracht vond broeder ANNOBERT nog tijd om een reeks handboeken voor het scheepvaart- en het visserijonderwijs te schrijven. Hierbij dienden men rekening te houden met het feit dat in dit tijdperk er weinig of geen leerboeken van deze soort in ons land voorhanden waren. Hij is blijven schrijven en zijn werken blijven aan passen aan de modernere wordende vereisten van 1928 tot 1949.

Stuk voor stuk waren het degelijke werkjes, eenvoudig van taal en samenstelling en praktisch gericht. Ze werden niet alleen in de visserij gebruikt, maar vonden na de Tweede Wereldoorlog ook hun weg bij de beginnende Zeemacht en in de opkomende watersportwereld.

26 jaar lang heeft Broeder ANNOBERT zich met grote stuwkracht voor de Vlaamse en voornamelijk voor de Oostendse visserij ingezet. Hij bracht de Vrije Visserijschool van onze stad tot een uitzonderlijke reputatie. Hij werd dan ook door de vissers en de visserijmiddens zeer hoog geschat. Nadat hij in 1949, na de beslissing van de Generaal-Overste om de Broeders uit de Oostendse scholen terug te trekken, onze stad verliet, bleef hij niettemin zeer actief.

Hij stichtte in Aalter een middelbare school waar hij directeur en tevens leraar was. In 1952 werd hij overste van een inmiddels ter plaatse opgericht klooster. Vanaf 1955 zorgde hij voor de recrutering van de Congregatie. Hij werd in 1960 juvenistenmeester te Gent, om twee jaar later naar zijn eigen streek, Merksem, te worden overgeplaatst om er godsdienstleraar te worden.

In 1969 onderging hij een heilkundige bewerking die invloed zou uitoefenen op zijn verdere activiteiten en hem verplichtte in 1971 met rust te gaan, na een rijkgevulde carrière van bateloze inzet voor de gemeenschap van om en bij de 50 jaren. Anno 1976 ging hij naar Zelzate waar hij zijn laatste levensjaren sleet.

Hij overleed op 26 augustus van dit jaar en werd op 31 augustus 1983 plechtig ter aarde besteld op het kloosterkerkhof.

Ter zijner Gedachtenis werd op 15 oktober 1983 een zielemis opgedragen in de dekenale Sint-Pieter en Pauluskerk van onze stad.

Veel Oostendenaars hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt om een laatste openbare hulde te brengen aan de nagedachtenis van een man die meer dan een kwart eeuw ten dienst van de Oostendse gemeenschap heeft gestaan.

J.B. DREESSEN